

گذر

افزایش جدید در حقوق امسال منتفی شد

● مهر: هرچند پیش از این مطرح شده بود که به‌محض تصویب افزایش پایه سنواتی کارگران، اجرای آن قبل از پایان سال‌جاری خواهد بود؛ حالا خبر می‌رسد در صورت ارایه مصوبه شورایعالی کار نیز اجرای افزایش پایه سنواتی از سال آینده خواهد بود. طی ۱/۵سال اخیر، این برای دومین‌بار است که شورایعالی کار دست به برگزاری نشست فوق‌العاده درباره تغییراتی در حقوق و مزایای کارگران می‌زند.
حک‌بیار در هفتم‌مرداد ۹۲ برای افزایش ۱۰هزارتومانی حق‌مسکن کارگران تصمیم‌گیری شد که البته پس از اجرای آن، دیگر افزایش جدیدی برای سال‌جاری در نظر گرفته نشد. حالا برای دومین‌بار در میانه سال، وزارت کار پیشنهادی را از طریق شورایعالی کار در دستور کار قرار داد که قرار است تصمیمات جدیدی درباره سنوات کارگران گرفته شود. علاوه بر این، شورا به‌زودی وارد مباحث مربوط به حقوق و دستمزد سال ۹۴ نیز خواهد شد.

ورود یک ایرلاین آلمانی به آسمان ایران

● مهر: یک ایرلاین آلمانی برای نخستین‌بار از ۲۴آذر پروازهای برنامه‌ای خود را در شهرهای تهران و مشهد آغاز می‌کند. پس از تحریم‌هایی که در سال‌های گذشته علیه صنعت هوایی ایران اعمال شد، هفت ایرلاین بزرگ تردد به ایران را محدود و از این شرکت‌ها پروازهای فوق‌العاده و موردی را به ایران برقرار می‌کنند و غیر از این پروازی به مقاصد پروازی ایران ندارند. یک ایرلاین آلمانی که تاکنون به ایران پرواز نداشته است، قصد دارد که با انجام پرواز از سه‌شهر آلمان، تعداد پروازهای این کشور را به ایران افزایش دهد.
بنابر اعلام مسوولان این ایرلاین، هواپیماهای این شرکت در مسیرهای هامبورگ - مشهد - هامبورگ، دوسلدورف - تهران - دوسلدورف و برلین - تهران - برلین پرواز خواهند داشت.

روایت بانک جهانی از کاهش تورم ایران به ۱۴/۶ درصد

● تسنیم: بانک جهانی از نرخ تورم ۱۴/۶درصدی ایران در تابستان امسال خبر داد و اعلام کرد ایران بین ۲۸اقتصاد مهم دنیا بالاترین نرخ تورم در این دوره داشته است. بانک جهانی در گزارشی از تغییرات نرخ تورم در اقتصادهای مهم جهان اعلام کرد نرخ تورم ایران در سه‌ماهه سوم۲۰۱۴ برابر با فصل تابستان به ۱۴/۶درصد کاهش یافته است. نرخ تورم ایران که در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ روندی صعودی را طی کرده و در پایان سال۲۰۱۳ به ۳۷/۷درصد رسیده بود با آغاز سال۲۰۱۴ روندی نزولی را تجربه کرده است. نرخ تورم ایران که در سه‌ماهه چهارم سال۲۰۱۳ بالغ بر ۳۱/۹درصد بود در سه‌ماهه نخست۲۰۱۴ به ۳۲/۶درصد کاهش پیدا کرد. این رقم در سه‌ماهه دوم نیز به ۱/۱درصد و در سه‌ماهه سوم به ۱۴/۶درصد کاهش یافته است. در عین حال ایران بین ۲۸اقتصاد مهم دنیا بالاترین نرخ تورم در سه‌ماهه سوم۲۰۱۴ را داشته است. ایران تنها کشوری بوده که در این دوره تورم دورقمی داشته است. متوسط نرخ تورم جهان در سه‌ماهه سوم۲۰۱۴ بالغ بر ۲/۷درصد اعلام شده؛ نرخ تورم کشورهای صنعتی نیز در این زمان ۱/۶درصد و کشورهای درحال توسعه چهاردرصد بوده است.

تکذیب افزایش آلودگی‌های تهران و سرطان زایی بنزین

● تسنیم: سخنگوی کمیسیون اصل۹۰ مجلس با اعلام اینکه تأثیر بنزین بر افزایش آلودگی کلانشهر تهران فاقد هرگونه گزارش مستند علمی است، نتایج گزارش این کمیسیون را درباره بنزین پتروشیمی و وارداتی تشریح کرد.
حسین آذین، اظهار اینکه گزارش کمیسیون اصل۹۰ مجلس درباره بنزین تولیدشده در واحدهای پتروشیمی و بنزین وارداتی آماده است اما تاکنون نهایی نشده، گفت: در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس آمده است که عنوان «بنزین پتروشیمی»، اشتباه است و اصلا چیزی به نام بنزین پتروشیمی وجود ندارد.
درواقع فرآورده مورد بحث ریفرمیت است که آرام‌سوزی بنزین را اصلاح می‌کند. وی با اشاره به اینکه ریفرمیت پتروشیمی مستقیم عرضه نمی‌شد، گفت: در بدینانه‌ترین شرایط بنزن ریفرمیت پتروشیمی‌ها در حدود ۰/۷درصد و در بهتری‌ن وضع حدود ۵/۵درصد در کل بنزین کشور تأثیر داشت.
وی با بیان اینکه اصولاً پتروشیمی‌ها تولیدکننده ریفرمیت هستند، گفت: در این گزارش طبق اعلام شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران آمده است که پتروشیمی نوری مشکلی نداشت و ریفرمیت آن با بنزن حداکثر دودرصد بود. ریفرمیت پتروشیمی بروزه به مناسبت با چارچوب‌های شرکت ملی پالایش و پخش بود. آذین افزود: طبق آمار شرکت ملی پالایش و پخش، در سال‌های ۹۱ و ۹۲ که بیشترین حجم ریفرمیت از پتروشیمی‌ها دریافت شده است، به‌طور متوسط شش میلیون‌لیتر بود که تأثیر کمّی آن با توجه به توزیع ۶۶میلیون‌لیتر بنزین در روز، کمتر از ۱۰درصد بود.

اقتصاد

فرشاد مومنی در گفت‌وگو با «شرق»:

«سازمان مدیریت» همواره قربانی جهش نفتی بوده‌است

۶۵درصد از فساد سیستمی ایران ۱۰ساله مهار می‌شود

فرزانه طهرانی؛ وقتی از فرشاد مومنی، دکترای اقتصاد در خصوص ضرورت احیای سازمان مدیریت می‌پرسم موکدا عنوان می‌کند در شرایط کنونی ایران برای معنادارشدن علم، قانون و برنامه که راه نجات کشور هستند هیچ چیزی حیاتی‌تر از طراحی یک برنامه ملی مبارزه با فساد نیست. اگرچه او از مدافعان سرسخت احیای سازمان مدیریت است اما این امر را بدون انجام چنین پیش‌زمینه و زیرساختی بیهوده می‌داند. به عقیده او دولت ۱۶ماه طلایی را از دست داد. با این حال دولت از این پس باید با نشست‌های تخصصی که درباره جزئیات احیا با کارشناسان برگزار می‌کند؛ سازمانی به دور از رانت و روابط خاص ایجاد کند. کانون‌های سرنوشت‌ساز و حیاتی توزیع رانت پنج‌کانون است. بررسی‌های این کارکنشته علم اقتصاد که در دانشگاه علامهطباطبایی عضو هیات علمی

تورم ۴/۲درصد بوده است. ابتدایی‌ترین مسایلی که در سطح توسعه مطرح می‌شود، آن است که باید به کیفیت تحولات و تحولات کیفی در وهله نخست فکر کرد. در شرایطی که درباره عددسازی‌هایی بحث شده و آمار رشد اقتصادی و نرخ بیکاری فصلی مورد نقد قرار می‌گیرد باید توجه داشت اگر در مسیر توسعه باشید آن تحولاتی که درباره شاخص‌های توسعه‌ای در کوتاه‌مدت یا فصلی عنوان می‌شود، می‌تواند کارکرد واقعی پیدا کند. به‌عنوان مثال وقتی به شکل صوری بدهی‌های بخش تولید را تبدیل به وام می‌کنند دو نشان با یک تیر زده می‌شود. از یک طرف گفته می‌شود کاهش در بدهی‌های معوق بانکی اتفاق افتاده است و از طرف دیگر افزایش تخصیص منابع به تولیدکنندگان را در گزارش‌های خود ذکر می‌کنند. به‌لحاظ صوری این حرف اشتباه نیست، بانک‌ها بدهی‌های گذشته تولیدکنندگان را تبدیل به بدهی حال کردند و به این ترتیب از فهرست معوقات بانک‌ها خارج شده است. بنابراین این گفته آنها صحیح است اما این حرف راستی است که با واقعیت حسابدارانه منطبق نیست و نسبتی با واقعیت‌های اقتصاد ندارد.

الان این کاری نیز که شورایعالی اداری در رابطه با احیای سازمان مدیریت کرده به همین شیوه انجام شده است. می‌بینیم این احیا صرفا در حد مجوز است و خود احیا نیست چراکه هیچ‌یک از مقدمات این کار فراهم نشده است. در ۱۶ماه اخیر ذره‌ای کار کارشناسی در خصوص احیای سازمان انجام نشده است. ازاین‌رو چطور می‌توانیم ادعای آن را داشته باشیم که سازمان مدیریت در حال احیاست. از آنجا که مدعیان اول رئیس‌جمهور گفتند که به رئیس سازمان برنامه دوهفته مهلت داده‌ایم که با کارشناسان درباره چگونگی احیا صحبت کنند؛ مشخص می‌شود حتی در حد یک مذاکره و نشست و به مثقالی ملی تبدیل شد؛ از سوی مسوولان اجرا شده است یا قوانین فقط روی کاغذ نوشته شده و از محقق‌شدن خبری نیست؟ شاید در تاریخ برنامه‌ریزی کشور فقط برنامه‌های چهارم و پنجم هستند که در پاسخ به چنین پرسش‌هایی هیچ مناقش‌های از راه ندارد چراکه دولت قبل مطلقا قابل به اصل برنامه‌ریزی نبود و تمایلی سیستمی به عدم‌شفافیت داشت. اما منهای این دو برنامه که ردی از اراده جدی برای اجرای برنامه مشاهده نمی‌کنیم در کوشش‌های قبلی برنامه‌ریزی کشور وقتی ماشین برنامه روشن می‌شد منهای دستاوردهای نهایی‌که به جرح و تعدیل‌هایی در آن وجود داشت، از بابت احساس تعادل ملی و حساسیت در مورد سرنوشت کشور و در یک ساختار رانتی که در آن کونه‌نگری و اکونوزدگی بیداد می‌کند؛ فرصتی فراهم می‌شد که هم روندهای پیشین دیده شود و هم نگاهی به افق‌های آینده انداخته شود. حتی در این حد نیز سودمند بود؛ اینکه در بدنه کارشناسی کشور و حوزه‌های تخصصی همه مجبور می‌شدند نادانی‌های نظری خود را معطوف به واقعیت‌ها و نیازهای واقعی کنند. کارشناسان دستگاه‌های مختلف سطوحی از پاسخگو بودن را تجربه می‌کردند و این می‌توانست برای کشور البته نه در سطح ایده‌آل سودمند باشد. در مجموع سطوحی از بهبود وضعیت و ارتقای دانایی را در کشور مشاهده می‌کردیم و به اعتقاد فقهی که از ریشه‌های تاریخ ایران دارم، نفس این احساس تعلق ملی و اندیشه‌ورزی سیستماتیک درباره مسایل ملی بسیار ارزشمند بود. اما در کل این پرسش به قوت خود باقی است که مگر ما اجرا می‌کردیم که اکنون ادعا می‌کنیم، شکست خورده‌ایم؟ از این‌رو اعلام می‌کنم که هر شیوه دیگری از برنامه‌ریزی هم که اجرا شود اگر مناسبات همان چیزی باشد که در گذشته بوده، نمی‌توانیم امیدوار باشیم بهبود وضعیتی اتفاق بیفتد. در مقام نقد سمت‌گیری‌های تبلیغاتی که دولت فعلی دارد؛ به‌نکته‌ای اشاره می‌کنم. بر اساس گزارش‌های رسمی در فاصله سال‌های۱۳۴۲ تا۱۳۵۲ به‌طور متوسط ایران رشد تولید ناخالص سالانه ۱۱/۱/۴درصد را تجربه کرده است. در همان دوره رشد

برای این موضوع راه‌حلی اندیشیده نشود و سازمان به شرکت سهامی‌ای تبدیل شود که هر کسی در سطحی ذی‌نفوذ است بتواند افرادی را به سازمان برنامه بفرستد؛ مسلم است این سازمان بودش با نبودش چندان تفاوتی نخواهد داشت.
۲ یعنی معتمدید با این شرایط در صورت احیای سازمان مدیریت هم تأثیر مثبتی در روند برنامه‌ریزی و بحث‌های نظارتی ایجاد نخواهد شد؟

من جزو کسانی بودم که بارها عنوان کرده‌ام سازمان برنامه‌ریزی با هر کیفیتی بودنش از نبودنش بهتر است و این مساله به‌ویژه در دورانی که درآمد نفتی کشور افزایش پیدا می‌کند؛ اثرات قابل‌ملاحظه‌ای در برنامه‌ریزی‌ها خواهد داشت. عرض من این است که آزموده‌های تاریخی را چندبار می‌خواهیم از نو بیازماییم؟ ما باید در وهله اول این ساختار نهادی را به خوبی بشناسیم تا بتوانیم به این موضوع پاسخ دهیم که چرا به محض اینکه دوران افول قیمت نفت فرا می‌رسد و چندان رانتی برای توزیع وجود ندارد همه آنقدر احساس نیاز به وجود سازمان مدیریت می‌کنند؟

در خاطرات جهانگیر آموزگار به‌عنوان یکی از پرکارترین و معتبرترین متفکران اقتصادی ایران آمده است: «وقتی می‌خواستیم برای برنامه‌ششم فکری کنیم به دستگاه‌ها گفتیم که داریم به سمت سیاست‌های انقباضی می‌رویم بنابراین دستگاه‌ها حداقل نیازهای ارزی خود را ارایه دهند. بر اساس این دستورالعمل که حداقل‌ها را باید گزارش می‌کردند به شرکت نفت هم گفتیم که حداکثر برآورد از درآمدهای نفتی طی برنامه‌های ششم ارایه بدهد. برآورد شرکت نفت این بود که در خوشبینانه‌ترین سناریوها ایران در طول سال‌های برنامه ششم حدود ۱۶۰میلیارد دلار خواهد داشت. اما وقتی گزارش‌های سایر دستگاه‌ها رسید کف نیاز ارزی آنها ۵۰۰میلیارد دلار برآورد شده بود.» آموزگار این بحث را مطرح می‌کند که «یک جنگ روانی علیه سازمان برنامه شکل خواهد گرفت چون در برابر تقاضای کف ۵۰۰میلیاردی، سقف درآمدهای ما ۱۶۰میلیارد دلار خواهد بود. بنابراین در این فکر بودیم که برنامه‌ریزی‌ها باید چگونه باشد تا سازمان مدیریت باقی بماند که ناگهان از دفتر شاه نامه‌ای ارسال شد. در این‌سند شاه ۲۱پروژه مورد نظر خود را معرفی کرده بود که اولویت تخصیص بودجه به این طرح‌ها باشد و مابه‌التفاوت امکاناتی که وجود دارد به سایر پروژه‌ها اختصاص یابد. اما وقتی این پروژه‌ها را برآورد منابع کردیم به مقننن پروژه که رسیدیم منابع مورد نیاز از ۱۶۰میلیارد دلار فراتر رفت. وقتی موضوع را به شاه انتقال دادیم، گفت راه حل این است که سازمان برنامه را تعطیل کنیم. سازمان برنامه برای زمانی است که دلار کم داریم، الان که درآمدهای نفتی بالایی داریم نیازی هم به وجود سازمان برنامه نیست.» بنابراین مسایل بسیار بنیادی‌ای وجود دارد که اگر درباره آنها به‌صورت شفاف صحبت نشود، برای آن تعیین تکلیف نشود، یک نهاد مدنی قدرتمندی که این تمایلات رانت‌جویانه را مهار کند تدارک دیده نشود و تدابیر و تمهیدات حقوقی و قانونی که از این ساختار نهادی پشتیبانی کند اندیشیده نشود؛ آش همان آش خواهد بود. در اینکه ما از نظر توسعه منطقه‌ای شرایط خیلی حادی را تجربه می‌کنیم، شکی نیست. در حال حاضر بحثی ارایه‌شده تحت عنوان فراتحلایل نابرابری‌های منطقه‌ای در ایران. در این بحث حدود ۱۳۰۰کارمهم درباره نابرابری‌های منطقه‌ای مورد مطالعه قرار گرفته و با اسلوب فراتحلیل، استنتاج‌هایی از آن شده است. نکته تکان دهنده آنکه به آنها که نگاه می‌کنیم می‌بینیم طی ۵۰سال گذشته یک ایستایی و سکون بسیار معنی‌دار در مورد وضعیت ساختارهای با وضعیت نامطلوب وجود دارد. یعنی در کل این ۵۰سال که

این همه منابع در زمینه توسعه منطقه‌ای هزینه شده، دستاورد آن چیزی نزدیک به صفر بوده است. از این جهت که دست‌کم یک استان غیربر‌خوردار ما را تبدیل به استان برخوردار نکرده است. نکته دوم هم آنکه در دوره جهش نفتی طی سال‌های۸۴ به‌بعد همواره شکاف سرنانه درآمدی و نابرابری‌های منطقه‌ای در ایران در یک ابعاد تکان‌دهنده‌ای روبه‌افزایش بوده است. این ماجرا در دوره‌ای اتفاق افتاده که دولت با پرچم عدالت کار را عهده‌دار شده بود. در عین حال که مساله نابرابری‌های منطقه‌ای و توسعه‌نیافتگی منطقه‌ای و اینکه نابرخوردارترین و بحرانی‌ترین شرایط به‌لحاظ توسعه منطقه‌ای دقیقا در مناطق مرزی کشور است یک بایسته ملی تلقی می‌شود و بنابراین توجه به آن باید با یک نگاه سیستمی به نظام برنامه‌ریزی کشور مورد توجه قرار گیرد. دقت داشته باشید درحالی که ما نقدهای رانت‌جویانه به سازمان برنامه سابق را نقد می‌کنیم نمی‌توانیم این انصاف را نداشته باشیم که در درون خود سازمان هم کانون‌های متعدد رانت شکل گرفته بود که فراتر از نظرات و اراده کارشناسی و با منطق زدوبندهای متداول در اقتصادهای رانتی بسیاری از برنامه‌ریزی‌ها و تخصیص منابع رخ می‌داد. بنابراین شایه‌ت ماجرای مبارزه نظام‌وار و نهادمند با فساد مالی این است که یک تمهید ضدفساد بسیار کارآمد ابتدا باید در مقیاس سازمان برنامه فراهم شده باشد. اگر علیه فساد، برنامه‌ای وجود داشته باشد در آن

صورت جوسازی‌هایی که ضدسازمان برنامه پیش می‌آید به حداقل خواهد رسید. بنابراین می‌تواند در رسانه‌های یک باب خیلی جدی باز شود که منحصر به کارشناسان اقتصادی نیز نباشد. چراکه اگر برنامه‌ریزی فرهنگی ما بدتر از برنامه‌ریزی اقتصادی نباشد بهتر از آن نیز نخواهد بود. توجه شما را جلب می‌کنم به یک جمله تاریخی که در ماه‌های پایانی دولت احمدی‌نژاد آقای سیدمهدی شجاعی مطرح کرد. او گفت «تخریب‌هایی که در دولت احمدی‌نژاد در حوزه فرهنگی اتفاق افتاده است فقط ۴۰سال زمان نیاز دارد که آن را به نقطه صفر برگردانیم.» بنابراین در حوزه برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی و همه سطوح باید به ساختار و چگونگی احیای سازمان مدیریت توجه کرده و بررسی‌های لازم را انجام دهیم. دکتر قانع‌راد از ناسامانی‌های اجتماعی که وجود دارد صحبت می‌کند. ما باید به معنای دقیق توسعه‌ای همه وجود حیات جمعی را از لحاظ برنامه‌ریزی و بایسته‌های آن مورد توجه قرار دهیم و کمک کنیم به احیای این سازمان. با وجود آنکه بسیار متاسف هستیم از اینکه دولت این ۱۶ماه را از دست داده است ولی حداقل از این بعد کمک کنیم که جدی گرفته شود و با استفاده از تجربیات قبیل و بعد از انقلاب تصمیماتی گرفته شود تا جایگاهی که برای نظام برنامه‌ریزی در نظر گرفته می‌شود از بنیانی استوار برخوردار بوده و با هر تلنگری قابل به‌هم‌ریختن نباشد. حداقل انتظاری که از دولت، مجلس و نه‌جگان می‌رود آن است که وقتی ما فهمیدیم حتی بر اساس گزارش‌های رسمی چیزی نزدیک به هزارمیلیارد دلار به صورت غیربرنامه‌ای در اقتصاد تزیق می‌شود و در مقابل تغییر در جمعیت شاغل کشور نزدیک به صفر است، حریم برنامه‌ریزی را جدی گرفته و با آن سهل‌انگانه برخورد نکنند. در عین حال که امیدوارم این دولت بهتر از دولت پیشین عمل کند اما متأسفانه باید بگویم که این دولت ۱۶ماه طلایی را از دست داده است و انشاءالله بتوانیم کمک کنیم که این از دست‌دادن‌ها به حداقل برسد و به‌جای برخورد سهل‌انگاره‌ان یک برخورد جامع‌الاطراف و سیستمی برای نجات نظام برنامه‌ریزی کشور از بلبله رانت‌جویی تدارک ببینیم.

۲ راهکارهایی برای شکل‌گیری یک ساختار دور از فساد به‌لحاظ اقتصادی چه می‌تواند باشد؟ اگر بخواهیم جزئی و خرد به مساله نگاه کنیم مثلا انتخاب معاونان سازمان باید بر چه اساسی صورت گیرد که کمترین شایبه تبانی مطرح شود با رابطه ادارات استانی مدیریت با استانداران باید از چه قواعدی تبعیت کند؟

اینها در واقع موضوعات بحث‌های تخصصی است. آنچه اکنون خوشبختانه تصویب شده است بازگشت به سنت مدیریت و برنامه‌ریزی است. در تمام تجربه‌های موفق دنیا یک دیوان‌سالاری کارآمد جزو موتورهای اصلی توسعه بوده و در این زمینه کارهای بسیار ارزنده‌ای صورت گرفته است. دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۳۸۰ با طیفی از مطالعات روبه‌رو هستیم که مضمون محوری آن این است که چرا ژاپن برای سایر کشورهای در حال توسعه نمی‌تواند الگو باشد. بعد در آنجا این بحث را مطرح کردند که اگر می‌بینید دولت توسعه‌گرا در ژاپن با بعدا به تقلید از ژاپن در کره توانسته دستاوردهای خارق‌العاده‌ای ظاهر کند یکی از مولفه‌های آن بر اساس یک سنت بیش از دوهزارساله در دیوان‌سالاری کشورهای شرق آسیا، یک سیستم گزنش‌شایسته‌سالارانه منحصربه‌فرد است به‌طوری که حتی امپراتور هم نمی‌توانسته در گزنش و ارتقای دیوان‌سالاران دخالت کند.

ادامه در صفحه ۶

خبر

طرح جدید حذف قبض برق از سبد خانوار

● مهر: یک مقام‌مسوول در توانیر با اشاره به فراخوان عرضه نیروگاه‌های برق خورشیدی خانگی به مشترکان، اعلام کرد: تنها ۵۰درصد هزینه ساخت و نصب نیروگاه‌های برق خورشیدی منازل از مشترکان دریافت می‌شود و باقیی توسط وزارت نیرو تامین خواهد شد. با اجرای فاز دوم قانون هدفمندی یارانه‌ها و افزایش قیمت برق، بار مالی قیوض خانگی هم با افزایش حدود ۲۰درصدی همراه شده است. با این وجود افزایش قیمت برق تاکنون نه‌تنها رضایت مشترکان و مصرف‌کنندگان بلکه رضایت تولید و عرضه‌کنندگان دولتی برق را هم جلب نکرده است به طوری‌که ثبت رکوردهای پی‌درپی مصرف برق در روزهای گرم تابستانی زنگ خطر خاموشی‌ها را به صدا درآورد. براین‌اساس مسوولان وزارت نیرو به‌منظور کاهش پیک مصرف برق در روزهای گرم تابستانی فراخوانی برای عرضه و فروش نیروگاه‌های برق خورشیدی در منازل، مجتمع‌های مسکونی، تجاری و حتی دانشگاه‌ها و مراکز علمی و پژوهشی را ارایه کرده‌اند. با اجرای این طرح علاوه‌بر کاهش پیک مصرف برق در روزهای گرم سال، قبض برق از سبد هزینه‌های خانوارهای دارنده نیروگاه برق خورشیدی هم حذف خواهد شد. مسعود خانی درباره فراخوان جدید وزارت نیرو برای عرضه و توزیع نیروگاه‌های برق خورشیدی در منازل، گفت: در این طرح برای ۱هزارمشترک خانگی، سامانه خورشیدی نصب خواهد شد و بیمانکاران موظف به ارایه خدمات گارانتی (ضمانت) به مشترکان و متقاضیان هستند.

بودجه روی نفت ۷۰دلاری بسته‌شد

● مهر: معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت از جلسه بودجه‌ای وزیر صنعت با معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور خبر داد و گفت: در بودجه۹۴ قیمت نفت ۷۵دلار و بهره مالکانه معادن هزارو۳۰۰میلیاردتومان در نظر گرفته شده است. مهدی کرباسیان گفت: در جلسه‌ای که میان وزیر صنعت با معاون برنامه‌ریزی رئیس‌جمهور برگزار شده، قول‌های خوبی درباره بخش معدن و صنایع معدنی توسط نویخت داده شده است که امید می‌رود در لایحه چندروز آتی این قول‌ها به عمل تبدیل شود. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: در بودجه سال۹۴ کل کشور پیشنهاد افزایش دسترسی سازمان ایمیبدو به منابع صندوق توسعه ملی، مطرح شده است، ضمن اینکه بتوان از منابع صندوق برای توسعه سرمایه‌گذاری‌های بخش معدن و صنایع‌معدنی استفاده کرد. او با بیان اینکه قیمت هر بشکه نفت در بودجه سال۹۴ کل کشور ۷۵۵۷۲دلار بسته شده است، گفت: در بودجه سال۹۴ کل کشور هزارو۳۰۰میلیاردتومان برای بهره مالکانه پیش‌بینی شده است. کرباسیان در پاسخ به سوال دیگری مبنی‌بر درنظرگرفتن معدن و صنایع معدنی در بسته خروج از رکود گفت: امید می‌رود با توجه به حمایت دولت و مجلس از حوزه معدن، بتوان بندهای پیشنهادی ایمیدرو را در نسخه نهایی لایحه خروج از رکود که روزهای آخر بررسی خود را در کمیته مربوطه مجلس می‌گذراند، مشاهده کرد.

حرکت لاک‌پشتی به سمت تولید ۴۰میلیون تنی فولاد

● ایسنا: براساس آخرین آمار، تولید فولاد خام در کشور طی هفت‌ماه اخیر بیش از ۸/۸میلیون‌تن بوده که این رقم نشان‌دهنده رشد ۹/۹درصدی در این بخش است. علاوه بر این طبق آمارهای جهانی، ایران در ۹ماهه سال۲۰۱۴ نیز ۶/۶درصدافزایش تولید فولاد خام داشته است. طبق اعلام اخیر مسوولان ایمیدرو قرار است ظرفیت تولید فولاد کشور تا سه‌سال دیگر به ۴۰میلیون‌تن برسد و با توجه به رشد‌های اخیر در سطح داخلی و خارجی، شاید بتوان گفت رسیدن به این رقم خیلی دور از ذهن نیست.

بدهی ۸۰۰۰میلیاردی سه‌بانک به بانک مرکزی

● ایسنا: بدهی بانک‌های تجاری به بانک مرکزی با رشد حدود ۲۰۳درصدی در نیمه اول سال به بیش از هشت‌هزارمیلیاردتومان رسید. آخرین ترازنامه‌ای که از دخل‌وخرج بانک‌های تجاری در شه‌ریورماه امسال منتشر شد، نشان داد که دارایی‌ها و بدهی‌های این بانک‌ها در رقمی حدود ۲۲۴هزارمیلیاردتومان تراز شده است. درحالی بانک‌های سپه، ملی و شرکت دولتی پست‌بانک سه‌بانک تجاری کشور را تشکیل می‌دهند که بنابر ارقام تاییدشده بانک مرکزی میزان بدهی آنها به این بانک در شه‌ریورماه امسال به بیش از هشت‌هزارمیلیاردتومان رسیده که نسبت به شه‌ریورماه سال گذشته ۳۶درصد و نسبت به اسفند سال قبل ۲۰۳درصد رشد دارد این درحالی‌است که این سه بانک در مجموع حدود ۱۲هزار۵۰۰میلیاردتومان نزد بانک مرکزی سپرده دارند همچنین بخش‌های دولتی بیش از ۲۵هزار۶۰۰میلیاردتومان به بانک‌های تجاری بدهکارند که بالغ بر ۲۳هزار۷۰۰میلیاردتومان آن به دولت و نزدیک به دوهزارمیلیاردتومان به شرکت‌ها و موسسات دولتی اختصاص دارد.